

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/18/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011576
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123011576.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2025, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaných a prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/58/2023 zo dňa 22.02.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok, ktorým bol C. C., nar. XX.XX.XXXX vo D. E. F., trvale bytom G., v bode 2/ uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku s použitím § 280 ods. 2 Tr. poriadku p o s t u p u j e vec Okresnému úradu Vranov nad Topľou, ktorá bola právne kvalifikovaná ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

ktorý spáchal tak, že dňa 05.01.2023 od 03.00 hod. do 04.30 hod. z bytu v bytovom dome na C. H. I.XXX/XX D. D. E. F., kde bol pozvaný na návštevu, po tom, ako nájomca a ďalšie osoby v byte zaspali, vzal LCD televízor značky TLC s uhlopriečkou 152 cm nezisteného výrobného čísla a soundbar značky TLC nezisteného výrobného čísla, čím poškodenému vlastníkovi vecí H. J. K. spôsobil škodu 437,02 Eur,

pretože nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mal prejednať ako priestupok.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovanému A. B. výrok o spôsobe výkonu uloženého trestu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, v G., trvale bytom G., F. L. XX

podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 3T/58/2023 zo dňa 22.02.2024 uznal obžalovaného A. B. vinným v bode 1/ rozsudku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, v bode 3/ rozsudku prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a obžalovaného C. C. v bode 2/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktoré spáchali tak, že

1/ obžalovaný A. B.

dňa 15.12.2022 okolo 15.20 hod. po ceste na ulici Jána Pavla II smerom na ulicu Škultétyho v Prešove, viedol osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage s ev. č. G. XXX M. aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 41T/38/2021 z 13.05.2021, právoplatným 09.06.2021, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov,

2/ obžalovaný C. C.

dňa 05.01.2023 od 03.00 hod. do 04.30 hod. z bytu v bytovom dome na Sídlišku Ič.989/52 vo Vranove nad Topľou, kde bol pozvaný na návštevu, po tom, ako nájomca a ďalšie osoby v byte zaspali, vzal LCD televízor značky TLC s uhlopriečkou 152 cm nezisteného výrobného čísla a soundbar značky TLC nezisteného výrobného čísla, čím poškodenému vlastníkovi vecí H. J. K. spôsobil škodu 437,02 Eur,

3/ obžalovaný A. B.

dňa 03.02.2023 o 21.15 hod. v bytovom dome na ulici F. L. XX D. G., v byte nachádzajúcom sa vpravo dole po tom, čo na neho boli hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove z dôvodu agresívneho správania pri vykonávaní služobného zákroku, a to obmedzovania osobnej slobody, po opakovanej výzve použité donucovacie prostriedky - hmaty a chvaty, začal klásť odpor, vytrhol sa zo zovretia a otočil sa smerom k zasahujúcemu policajtovi npráp. N. A. M., ktorého využijúc váhu svojho tela ľavou rukou sotil do oblasti hrude smerom k stene, následkom čoho spadol, čím poškodenému npráp. N. A. M. spôsobil ľahký otras mozgu, pomliaždenie ľavej temeno -spánkovej oblasti hlavy a zlomeninu prednej steny pravej – čeľustnej dutiny s dobou liečenia 6 až 8 týždňov.

Za to im súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, za prevahy dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona k jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona a podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní jedného roka.

Obžalovanému C. C. uložil podľa § § 212 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, za rovnakého pomeru jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona k jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť poškodenému H. J. K., nar. XX.XX.XXXX vo D. E. F., trvale bytom C. H. I. XXX/XX, D. E. F., zaplatiť z titulu spôsobenej škody sumu 437,02 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., F. L. XX, toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov a C. C., nar. XX.XX.XXXX vo D. E. F., trvale bytom Prešov, toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prešov pre skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý mali spáchať tak, že

dňa 03.02.2023 okolo 20.00 hod. v bytovom dome na ulici F. L. XX D. G., v byte nachádzajúcom sa vpravo dole po predchádzajúcej vzájomnej dohode použili násilie proti O. B. tak, že obžalovaný A. B. ho udrel dlaňou a prstami pravej ruky po ľavej strane tváre požadujúc od neho peniaze, čo odmietol, v dôsledku čoho ho opätovne udrel dlaňou a prstami pravej ruky po ľavej strane tváre, a obžalovaný C. C. ho udrel železnou tyčou do ľavého lýtka, čo následne využil obžalovaný A. B. a vytiahol mu z ľavého vrecka na rifľovej bunde, ktorú mal oblečenú, 50 Eur, a opäť ho udrel dlaňou a prstami pravej ruky po ľavej strane tváre so slovami „vypadni stáde“, pričom sa na neho obžalovaný C. C. zahnal železnou tyčou, čím poškodenému O. B. spôsobili škodu 50 Eur a zároveň mu nespôsobili zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie prokurátora smeruje proti výroku, ktorým boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby a proti výroku o treste. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.04.2024. Prokurátor konštatuje, že závery súdu tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku, a to spochybnenie vierohodnosti svedka O. B. nezodpovedajú zistenému skutkovému stavu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutok sa mal stať tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu, a že sa ho mali dopustiť obžalovaní. Verziu skutkového deja podľa poškodeného O. B. potvrdzuje to, že bezprostredne po skutku zastavil náhodného okoloidúceho - svedka N. K., aby privolať políciu. Svedok videl, že poškodený už z diaľky kričal, aby volal políciu. Naopak verzie obžalovaných o priebehu skutkového deja sa rozchádzajú. Výpoveď obžalovaného C. C. bola dokonca v konaní pred súdom doplnená o nové skutočnosti skutku, ktoré v prípravnom konaní nevypovedal, aj napriek tomu, že opakovane bol vypočutý a mal možnosť vypovedať o nových skutočnostiach, ktoré naznačoval vo svojich listoch. Obžalovaný C. C. pred súdom vypovedal, že obžalovaný A. B. skutočne vzal poškodenému peniaze, taktiež mu dal facku. Zároveň sám priznal, že mal poškodeného udrieť teleskopom, pričom spáchanie trestného činu spolupáchatelstvom nemusí nevyhnutne znamenať, že spolupáchatelia vykonajú všetko spolu. Postačuje aj to, ak sa jeden spolupáchatel skutku len prizerá a je prítomný na mieste činu, ale skutok neprekazí, čím dáva druhému spolupáchatelovi pocit istoty pri páchaní trestného činu a utvrdzuje ho svojím postojom. Aj keď podľa obžalovaného C. C. násilie zo strany obžalovaného A. B. nesúviselo s peniazmi, vzhľadom k tomu, že tieto okolnosti v prípravnom konaní neuvádzal, a že spoluobžalovaný A. B. skutkové okolnosti popisuje úplne inak, nepovažuje ich výpovede za dôveryhodné a má za to, že skutok sa mal stať, ako to popísal poškodený. Navyše poškodený vypovedal, že 50,- eur, čo mu obžalovaný A. B. nasilu zobral, mu neskôr dal obžalovaného otec.

Pokiaľ ide o vierohodnosť poškodeného jeho výpovede boli spochybnené z dôvodu pretrvávajúcich rozporov. Nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti vypovedať, nakoľko od počiatku vypovedal konzistentne (výpoveď len deň po skutku zo 04.02.2023 a následne po necelých dvoch mesiacov 27.03.2023) a obsah svojej výpovede nemenil. Pribratie znalkyne z odboru psychológie nemalo opodstatnenie, ani oporu v zabezpečených dôkazov a bolo by nadbytočné. Vierohodnosť obžalovaných, poškodených či svedkov vedia orgány činné v trestnom konaní preukázať aj inými dôkazmi, ako len ich výpoveďami, ktoré následne vyhodnocuje jednotlivo aj v ich súhrne, pričom výpovede môžu byť podporené alebo naopak vyvrátené inými dôkazmi.

Aj napriek tomu, že pri poslednom výsluchu v prípravnom konaní poškodený uviedol, že má výpadky pamäte, je zrejmé, že na druhý deň po skutku, ako aj týždne po ňom, bol schopný popísať vlastnými slovami udalosti, keďže vypovedal to isté, čo mal bezprostredne po skutku uviesť svedkovi N. K., nemôže mať relevantné výpadky pamäte. Samotná skutočnosť, že je niekto užívateľom omamných a psychotropných látok ho automaticky nediskvalifikuje zo schopnosti riadne svedčiť, zapamätať si udalosti. Poškodený až po zmienke o omamných a psychotropných látkach odmietol pokračovať vo výpovedi a následne na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že si môže svojou výpoveďou privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania, čo vzhľadom na kontext, o ktorom vypovedal obžalovaný C. C. a to, že v byte obžalovaného A. B. sa mali predávať, resp. nakupovať drogy, je prirodzená reakcia niekoho, kto je sám ich užívateľom.

Prokurátor vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým oslobodil obžalovaných A. B. a C. C. spod obžaloby a vo výrokoch, ktorými im boli uložené tresty a uložil okresnému súdu, aby znovu vec prejednal a rozhodol.

Dňa 05.03.2024 podal odvolanie obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom. Obhajca obžalovaného odôvodnil odvolanie podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 10.05.2024. Obhajca konštatuje, že skutok v zmysle bodu 3 výroku o vine prebehol inak, ako je popísané v odôvodnení rozsudku. Poukázal na výpoveď poškodeného pána M., ktorý sa nevedel jednoznačne vyjadriť k priebehu zákroku, nevedel odpovedať na niektoré otázky súdu či obhajoby na hlavnom pojednávaní. Takúto výpoveď považuje za nedôveryhodnú a neúplnú. K výpovedi svedka C. uvádza, že ide o tvrdenie proti tvrdeniu a túto výpoveď je potrebné hodnotiť aj z titulu jeho postavenia vo vzťahu k poškodenému M., ako aj v kontexte udalostí, ktoré sa udiali po obmedzení osobnej slobody obžalovaného, kedy bol fyzicky napadnutý už v čase, kedy ležal spútaný na zemi.

Naopak jeho výpoveď k tejto udalosti je od začiatku trestného konania rovnaká, nemenná a konzistentná. Rovnako logicky nesedí rozporný priebeh o tejto udalosti, napríklad v tom, že najprv mal dobrovoľne pozvať M. a C. dovnútra do bytu až do kuchyne a následne sa im mal údajne spierať.

Za účelom objasnenia týchto rozporov bolo zo strany obhajoby ešte pri záverečnom preštudovaní spisu navrhnuté doplnenie dokazovania rekonštrukciou skutku, neskôr obhajca navrhol ako dôkaz rekonštrukciu vo vzťahu vyjadrení k obžalobe.

Má za to, že doposiaľ neboli odstránené rozpory v tvrdeniach a nebol jednoznačne preukázaný priebeh skutku, hoci inštitúty Trestného poriadku a teda najmä rekonštrukcia skutku, by mohli viesť k odstráneniu týchto rozporov. Nebolo preukázané, kedy malo dôjsť k použitiu násillia s úmyslom pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Samotné ústne vyjadrenia, stanoviská „ja nikam nejdem“, resp. vyjadrenia odporu ešte nezakladá znaky skutkovej podstaty trestného činu útoku na verejného činiteľa. Z toho dôvodu je potrebné hodnotiť výpovede poškodeného a svedka zmysle zásady in dubio pro reo.

Jednalo sa o nešťastnú náhodu s absenciou úmyslu. Poškodenému na hlavnom pojednávaní sa za túto udalosť ospravedlnil, nebolo jeho úmyslom ublížiť mu.

K výroku o treste uvádza, že súd pri ukladaní trestu a kvalifikácii stupňa strázenia vychádzal z nesprávnych skutočností, nakoľko súd na strane 15 písomného rozsudku tvrdí, že „pričom ho pre jeho výkon zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia, keďže v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin“. Z odpisu z registra trestov táto skutočnosť nevyplýva a za žiaden úmyselný trestný čin obžalovaný v ostatných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu.

Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok o vine v bode 3 rozsudku zrušil a oslobodil ho spod obžaloby a odvolaním napadnutý výrok o treste, aby zrušil.

Dňa 08.03.2024 obžalovaný C. C. prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie. Odvolanie obžalovaného smeruje proti výroku o treste, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 14.05.2024. Obhajca v odvolaní sa v prvom rade zaoberal právnou kvalifikáciou skutku, následne zhodnotil osobu obžalovaného C. C. a konštatuje, že obžalovaný sa poškodenému za svoj skutok ospravedlnil. Zároveň s poškodeným uzavrel dohodu o náhrade škody s tým, že väčšiu časť škody už mu uhradil počas výkonu väzby, zbytok mu zaplatí do mesiaca. Z tohto dôvodu obžalovaný do doby podania odvolania zaplatil škodu vo výške 230,- eur. Súd prvého stupňa nezobral do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu, neprihliadal na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Obhajca obžalovaného poukázal na ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, na pomer poľahčujúcich, priťažujúcich okolností a navrhol, že rozhodnutie súdu v napadnutej časti je nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho a nedostatočného zisteného právneho stavu, preto žiada krajský súd, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku uložil trest odňatia slobody vo výmere, ktorá zodpovedá doteraz vykonanej lehote väzby u obžalovaného.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. C. je dôvodné, odvolanie obžalovaného A. B. je sčasti dôvodné a odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal obžalobu na 1/ A. B., 2/ C. C. pre skutky, ktoré právne kvalifikoval v bode 1 obžaloby ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, v bode 3 obžaloby ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, v bode 4 obžaloby ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a konanie obžalovaného C. C. právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bode 2 obžaloby a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v bode 3 obžaloby, ktoré mali spáchať tak, že

1/ A. B. dňa 15.12.2022 okolo 15:20 hod. po ceste na ulici J. G. II smerom na ulicu Škultétyho v Prešove, viedol osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage s ev. č. G. XXX M. aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/38/2021 z 13.05.2021, právoplatným 09.06.2021, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 24 mesiacov,

2/ C. C. dňa 05.01.2023 od 03:00 hod. do 04:30 hod. z bytu v bytovom dome na C. H. I. XXX/XX D. D. E. F., kde bol pozvaný na návštevu, po tom, ako nájomca a ďalšie osoby v byte zaspali, vzal LCD televízor značky TLC s uhlopriečkou 152 cm nezisteného výrobného čísla a soundbar značky TLC nezisteného výrobného čísla, čím poškodenému vlastníkovi vecí H. J. K. spôsobil škodu 437,02 Eur,

3/ A. B. a C. C. dňa 03.02.2023 okolo 20.00 hod. v bytovom dome na ulici F. L. XX D. G. v byte nachádzajúcom sa vpravo dole po predchádzajúcej vzájomnej dohode použili násilie proti O. B. tak, že A. B. ho udrel dlaňou a prstami pravej ruky po ľavej strane tváre požadujúc od neho peniaze, čo odmietol, v dôsledku čoho ho opätovne udrel dlaňou a prstami pravej ruky po ľavej strane tváre, a C. C. ho udrel železnou tyčou do ľavého lýtka, čo následne využil A. B. a vytiahol mu z ľavého vrecka na rifľovej bunde, ktorú mal oblečenú, 50 Eur, a opäť ho udrel dlaňou a prstami pravej ruky po ľavej strane tváre so slovami „vypadni stade“, pričom sa na neho C. C. zahnal železnou tyčou, čím poškodenému O. B. spôsobili škodu 50 Eur a zároveň mu nespôsobili zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

4/ A. B. dňa 03.02.2023 o 21.15 hod. v bytovom dome na ulici F. L. XX D. G. v byte nachádzajúcom sa vpravo dole po tom, čo na neho boli hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove z dôvodu agresívneho správania pri vykonávaní služobného zákroku, a to obmedzovania osobnej slobody, po opakovanej výzve použité donucovacie prostriedky - hmaty a chvaty, začal klásť odpor, vytrhol sa zo zovretia a otočil sa smerom k zasahujúcemu policajtovi npráp. N. A. M., ktorého využijúc váhu svojho tela ľavou rukou sotil do oblasti hrude smerom k stene, následkom čoho spadol, čím poškodenému npráp. N. A. M. spôsobil ľahký otras mozgu, pomliaždenie ľavej temeno - spánkovej oblasti hlavy a zlomeninu prednej steny pravej - čeľustnej dutiny s dobou liečenia 6 až 8 týždňov.

Obžalovaný A. B. sa k spáchaniu skutku kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona v celom rozsahu priznal a urobil vyhlásenie, že je vinným. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. poriadku a po zistení stanovisk strán konania prijal toto vyhlásenie.

Obžalovaný A. B. ku skutku, ktorý je právne kvalifikovaný ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Obžalovaný C. C. sa ku skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v celom rozsahu priznal, urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. poriadku, prijal po zistení stanoviska strán konania jeho vyhlásenie o vine a rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný C. C. priznal k spáchaniu tohto

skutku. Vo vzťahu k tomuto skutku vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste, náhrade škody resp. o ochranných opatreniach.

Súd prvého stupňa podrobne popísal rozsah vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach, označil dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov. Krajský súd poukazuje na túto časť rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa ustálil skutkový stav.

Krajský súd vo vzťahu k obžalovanému C. C. a jeho konaniu uvedenému v bode II. napadnutého rozsudku musí konštatovať, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, správne aj kvalifikoval jeho konanie ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Medzičasom medzi rozhodnutím súdu prvého stupňa a rozhodovaním krajského súdu bola prijatá novela Trestného zákona – Trestný zákon v znení zákona č. 40/2024 Z.z. a uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 41/2024 Z.z., kde došlo k úprave výšky spôsobenej škody. Vzhľadom na tú skutočnosť, že výška spôsobenej škody je kvalifikačným momentom, krajský súd dospel k záveru, že je potrebné sa zaoberať touto zmenou Trestného zákona, ktorá je v prospech obžalovaného a z hľadiska výšky spôsobenej škody jeho konanie nemožno právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ale toto konanie je potrebné posúdiť ako priestupok proti majetku, preto krajský súd rozhodol tak, že v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a postúpil tento skutok na prejednanie príslušnému okresnému úradu, ktorý by toto konanie mohol prejednať ako priestupok.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa vo vzťahu k obžalovanému A. B. vo vzťahu k skutku v bode III. rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými okolnosťami rozhodnými pre zistenie nielen skutkového stavu, ale aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii, nestotožnil sa s argumentáciou obhajoby, pretože tieto argumentačné námietky boli vznesené už v štádiu konania pre súdom prvého stupňa a krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s úvahami súdu prvého stupňa, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky žalovaného prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

K obhajobnej námietke, že v danej veci mala byť vykonaná rekonštrukcia krajský súd dodáva, že v tejto časti, vzhľadom na výpovede zasahujúcich príslušníkov Policajného zboru, rekonštrukcia nie je potrebná, ich výpovede sú konzistentné a jednoznačne obaja zasahujúci príslušníci usvedčujú obžalovaného zo spáchania tohto skutku.

Nepochybil súd prvého stupňa pri ukladaní trestu u obžalovaného A. B., keď postupoval podľa základných zásad pre ukladanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa zhodnotil osobu obžalovaného, jeho doterajšiu kriminálnu minulosť. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Uložený trest v trvaní 3 rokov nepodmienečne krajský súd považuje za primeraný, ktorým sa dosiahne účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vo vzťahu k obžalovanému A. B. krajský súd sa stotožnil s argumentáciou obhajoby, že došlo k jeho neprávnomu zaradeniu na výkon uloženého trestu. Obžalovaný A. B. v odpise z registra trestov má celkovo päť záznamov, v tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že obžalovanému A. B. v minulosti boli ukladané tresty odňatia slobody, ktoré neboli spojené s výkonom trestu odňatia slobody, boli podmienečne odložené, v skúšobnej dobe sa osvedčil. Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody v období ostatných desiatich rokov. Táto skutočnosť nevyplýva z odpisu z registra trestov, je pravdou, že odsúdený má v odpise z registra trestov uloženie trestu na území Anglického kráľovstva, ale vzhľadom na tú skutočnosť, že ide o krajinu, ktorá je mimo Európskej únie, na toto odsúdenie nie je možno prihliadať.

Krajský súd sa so záverom súdu prvého stupňa nestotožnil a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k jeho zaradeniu na výkon uloženého trestu je nesprávne, preto rozhodol tak, že zrušil v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol, že obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania rozvinul svoje úvahu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby vo vzťahu ku skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Krajský súd musí konštatovať, že týmto úvahám nie je čo vytknúť. Súd prvého stupňa hodnotil ako celok vykonané dokazovanie, sústredil sa aj na hodnotenie svedeckej výpovede O. B. a tu je potrebné zdôrazniť, že tento svedok na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, svoje odmietnutie vypovedať odôvodnil tým, že sa obáva trestného stíhania pre trestný čin krivého obvinenia, keďže to, čo vypovedal v prípravnom konaní, si v skutočnosti nepamätá, nakoľko v čase spáchania skutku bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok, ktoré skombinoval s alkoholom. Správna je úvaha súdu prvého stupňa, ktorý zdôraznil, že táto okolnosť bola zrejmá už v štádiu prípravného konania a orgány činné v trestnom konaní absolútne jej nevenovali pozornosť a touto okolnosťou sa nezaoberali. Táto zmenená výpoveď už v prípravnom konaní mala vyvolať potrebu u orgánov činných v trestnom konaní, aby sa zaoberali vierohodnosťou výpovede tohto svedka.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v tejto trestnej veci nebolo dokázané, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe, preto postupoval správne, ak obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.